

ИНФОРМАЦИЈА О ТОКУ СПРОВОЂЕЊА СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА У
ПРЕДУЗЕЊУ «КОМПАНИЈА РОБНЕ КУЋЕ - БЕОГРАД» а.д.
НА ДАН 1 ЈУНИ 2006. ГОДИНЕ

Подаци везано за «Робне куће, Београд» данас изгледају овако:

У 1995. години уведен је статус који данашњи Закон о стечајном поступку не предвиђа, такозвани «предстечајни поступак» или «радни стечај». Решењем Стечајног већа Трговинског суда у Београду VII-Ст.802/97 од 15.05.2002 године отворен је поступак стечаја над Компанијом Робних кућа Београд према тада важећем Закону о принудном поравнању стечају и ликвидацији, док је Решењем Стечајног већа Трговинског суда у Београду VII-Ст.802/97 од 22.03.2006 године разрешен дужности стечајни управник Веселин Кићовић, а за стечајног управника именована Агенција за приватизацију сходно одредбама Закона о стечајном поступку (Сл.гласник бр.84/04) који се примењује од 02.02.2005 године.

Решењем Стечајног већа Трговинског суда у Београду VII-Ст.802/97 од 13.10.2003 године одређује се уновчење имовине стечајног дужника «Компанија Робне куће - Београд» А.Д. По поменутом решењу извршене су продаје и уновчења дела имовине стечајног дужника (РК Нови Пазар, РК Карабурма, Хотел на Златибору итд.)

У току стечајног поступка над поменутиим стечајним дужником дошло је до промене закона који уређује стечајни поступак – наиме, Закон о стечајном поступку ступио је на снагу 02.08. 2004. године, а исти је почео да се примењује 02.02.2005. године. Одредбом члана 185. Закона о стечајном поступку предвиђено је да се стечајни поступци покренути по Закону о принудном поравнању, стечају и ликвидацији, у којима до дана ступања на снагу Закона није дошло до уновчења више од 50% имовине стечајног дужника, настављају да се спороводе у складу са новим законом. Формулација Закона о стечајном поступку о томе да се поступак „наставља“ јасно и недвосмислено указује на чињеницу да се поступак даље спроводи од фазе у поступку затечене моментом ступања закона на снагу.

У конкретном случају до момента ступања закона на снагу, односно од момента почетка примене закона, поступак је већ био у поодмаклој фази у коме су потраживања утврђена још 2003 године, а повериоци чија су потраживања оспорена упућени на парнице, а решење о уночењу донето 13.10.2003 године.

Од почетка примене Закона о стечајном поступку (02.02.2005. године) повериоци су поступајући по одредбама Закона о стечајном поступку формирали поверилачке органе – скупштину поверилаца и одбор поверилаца. Закон је императивном одредбом утврдио не само обавезу формирања ових органа већ и крајњи рок у коме исти треба да се образују, а то је према члану 23. став 1. Закона о стечајном поступку – најкасније 40 дана од покретања стечајног поступка. Чињеница да је стечајни поступак покренут још давне 2002. године би требало да

мотивише повериоце да што пре формирају своје органе, а све у циљу најповољнијег сразмерно-колективног намирења поверилаца, што је смисао и сврха овог Закона, које се може остварити само под условом да се поступак што ефикасније спроведе.

За реорганизацију закон је прецизно дефинисао рокове за подношење плана реорганизације - 90 дана рачунајући од дана покретања стечајног поступка (члан 130) и одредио овај рок као преклузиван.

Стечајни управник, Агенција за приватизацију, је 05.05.2006 године са повереником Браниславом Илићем из Београда, у присуству председника стечајног већа судије Гордане Аранђеловић и стечајног судије Наталије Пејић-Кордић, започела примопредају дужности и увођење повереника у дужност (примопредаја печата, штамбиља, благајне, текућих рачуна).
Формиране су пописне комисије како би се утврдило стање имовине и обавеза на дан преузимања дужности стечајног управника (Агенције) и на основу тога сачинио Извештај о економско – финансијском положају стечајног сужника, који садржи све битне елементе о стању обавеза и имовине како пре тако и о самом досадашњем спровођењу стечајног поступка са прегледом поверилаца, листе судских предмета који су у току итд. После сачињавања извештаја исти ће бити достављен свим органима стечајног поступка.
Стечајни управник је, без обзира што Синдикат Робних кућа у стечају није орган нити странка у поступку одржао састанке са представницима истих како појединачно тако и на нивоу повереника из свих градова. Стечајни управник је такође присуствовао седници Одбора поверилаца на коме је изнео за сада доступне податке о месечним трошковима спровођења стечајног поступка за април и мај као и то да не постоји План реорганизације поднет стечајном судији Трговинског суда у Београду.

На изнет обавезујући став од стране члана одбора поверилаца Луке Анђелића да је Агенција за приватизацију обавезна да поднесе План реорганизације у циљу заштите радника, стечајни управник се изјаснио да је стечајни поступак судски поступак и да је основни циљ заштита и колективно, равномерно намирење стечајних поверилаца.

КВАЛИТЕТ И ЕФИКАСНОСТ ЗАКОНА О СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ

Закон о стечајном поступку један је од кључних реформских закона у области привреде. Овај закон пружа могућност да се на системски уређен начин, ефикасно решавају годинама нагомилавани проблеми доброг дела српске привреде. Законом о стечајном поступку и Законом о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, донетим дана 23. јула 2004. године, отклоњене су ставке које су у јавности често тумачене као главне мане дотадашњег Закона о стечајном поступку, а које су се односиле на дуготрајност процеса и, евентуално, недовољну стручност стечајних управника..

Закон о стечајном поступку ступио је на снагу 2. фебруара 2005. године. Од тог дана, Агенција за приватизацију је, до 01. јуна 2006. именована за стечајног управника у 288 предузећа у којима је покренут стечајни поступак.